

ligt efter det forelagte Forslag, at f. Ex. 200 Skattecommissairer kunne blive sendte ud fra Kjøbenhavn alene, jeg siger ikke, at det vil skee, men det er muligt, og man vil endog saa til Forsvar derfor kunne sige, at man derved faaer en Betryggelse for den rette Eenhed og for, at de rette Principer blive lagte til Grund. Det forekommer mig, at vi enten ville faae de samme Mangler som ved Contingentstyret, eller ogsaa at man vil blive udsat for at tage Skattecommissairerne fra en altfor lille Kreds og sende dem ud over Landet. — I de af Mindretallet udviklede Regler er der Udskilligt, som jeg ikke kan være enig i, men det har mindre at sige ved Siden af selve Hovedprincippet. Der er f. Ex. Nr. 2, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse, det lyder saaledes: „Hartfornsbeskatningen til Communen afflutes, idet der paalægges Hartfornet en fast Afgift, beregnet efter Gjeinemsnittet af, hvad der er svaret i de 3—5 sidste Aar, dog saaledes, at det udkomne Beløb afrundes opad til fulde 32 R. p. Tønde Hartforn“. Det er dog vist mindre heldigt, thi naar man veed, at der f. Ex. i en Commune er opkrævet Firefemtedele efter Hartfornet, i en anden Tre-femtedele, i en tredje maaskee Tosfemtedele, saa vil deraf jo følge, at Hartfornsbeskatningen i de forskjellige Communer vil blive meget ulige. Men det er Noget, jeg ikke lægger videre Vægt paa, thi det staaer jo i Regjeringens Magt ved Lovudkastets Udarbejdelse at forandre dette. Endelig er der Nr. 6; jeg synes heller ikke videre om, hvad deri er fremfat. Det er nemlig deri tydelig fremhævet, at der skal trækkes lige Meget fra, baade hvad Communeafgiften og hvad Statskatten angaaer. (Gad: Det er ikke Meningen!) Er det ikke Meningen, saa er det en anden Sag, saaledes har jeg opfattet det, og det vil jeg ansæe for uheldigt; der kan ikke tages saa Meget fra, hvad Communebeskatningen angaaer, som for Statskattens Vedkommende. Det var ganske vist nemmere for Udregningen, om der kunde tages lige Meget fra. Men det er dog ogsaa en Ting, som ikke har videre Betydning. I selve Principerne er jeg altfaa enig med Mindretallets Forslag, og jeg er meget glad ved, at det er fremkommet, og kan

kun ønske, at det maa faae Fleertallets Stemme for sig, især fordi det har fastslaaet det, at der skal gjøres Forskiel mellem Formue og Indtægt, og fordi det overlader en større Selvstyrelse til Communen.

Ordføreren: Det ærede Medlem af Udvalgets Mindretal, som begrundede sit Forslag, kom ind paa en stor Række af Betragtninger vedrørende de forskjellige Dele af Fleertallets Forslag, Betragtninger, som jeg ikke paa dette Punkt skal imødegaae, idet jeg antager, at der under denne Sags Behandling vil komme en snarlig Leilighed, hvor det mere passende kan komme frem; men jeg skal hovedsagelig henlede Opmærksomheden paa det, som nærmest her foreligger, nemlig, hvorvidt det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, virkelig er af den Besskaffenhed, at det forstjener at vedtages af Thinget. Det er nu min Overbeviisning, at det ikke er af en saadan Besskaffenhed, og jeg skal tillade mig at udvikle de Grunde, hvorfor det har stillet sig saaledes for mig saavel som for de øvrige Medlemmer af Udvalgets Fleertal. Jeg skal kun i Parenthes bemærke, at jeg ikke tror, at de Medlemmer, der med det ærede Medlem have stillet dette Mindretalsforslag, ville være enige med ham i alle Punkter af hans Udvikling, men at det er forskjellige Grunde, som hos de forskjellige Medlemmer af Mindretallet have frembragt dette Resultat. Jeg vil nu tilstaae, at det er første Gang, at jeg her i denne Sal har hørt det, som forekom mig saa at sige at være Dvintessentsen af det ærede Medlems Foredrag, det nemlig, at en reen Indkomstskat ikke var nogen god eller for vore Forhold passende Skat. Vi have, saalænge vi have haft en lovgivende Forsamling, bestandig fremhævet i vore Forhandlinger, at en reen Indkomstskat netop var en Skat, som vi trængte til, og at det, forsaavidt vi skulde behøve yderligere Stattepaalæg, vilde være en urigtig Fremgangsmaade, om man vilde forhøje de allerede bestaaende Skatter, men at man burde tye til det Supplement, som indeholdes i en Indkomstskat. Vi have jo ogsaa ved et Par Leiligheder viist, at dette var vor Mening, idet vi nemlig have vedtaget saadanne Skattelove,